

NYHEDSBREV

Sct. Michaels Kirke

April 2026

MESSETIDER TILBEDELSE OG ROSENKRANS

Messe på dansk

Alle søndage kl. 10.00

Alle tirsdage kl. 17.00 (undtagen den 31/3)

Alle fredage kl. 17.30 (langfredag kl. 16.00)

Rosenkrans på dansk

Rosenkrans kl. 9.30 de fleste søndage.

Rosenkrans på dansk

Alle tirsdage kl. 16.30 (undtagen den 31/3)

Skriftemål og

tilbedelse i stilhed foran Det hellige Sakramente

Alle fredage kl. 16.30 – 17.20 (undtagen langfredag)

Messe på tamilsk

Påskesøndag den 5/4, kl. 17.30.

Messe på kroatisk

Anden påskedag den 6/4 kl. 14.00

Messe på vietnamesisk

Anden påskedag den 11/4 kl. 17.00

Messe på engelsk

Søndagene den 12/4 og den 3/5 kl. 16.30

Messe på polsk

Lørdag den 25/4, kl. 17.00.

Messe på rumænsk

Se oversigt på næsteside

REFLEKSION OVER PÅSKELØRDAGS MYSTERIUM

Den stille uge er en fantastisk tid, hvori det store drama omkring Kristi lidelse, død og opstandelse udspiller sig i liturgien, men hvor lørdagen før påske glemmes lidt. Vi fornemmer gravens dybe stilhed og fraværet synliggøres af det tomme tabernakel i kirken, men vi har også travlt med forberedelser til påskefesten. Denne dag rummer dog et mysterium og en trøst, som vi med fordel kan meditere over.

Vi bekender i den apostoliske trosbekendelse, at Jesus ”nedsteg til Dødsriget”. Dette dødsrige omtales i Skriften som ”Sheol”, et ord som dækker både over begrebet død og helvede. Det var dette Sheol, som Jesus steg ned til, denne kolde, forbitrede død, hvor mennesket mødte sin dybeste ensomhed; hvor alle dem som var gået forud for Jesus (Abraham, Moses, David osv.) ventede på deres forløsning. Jesus, der i sin fulde oplevelse af det menneskelige liv, også smagte den legemlige død, steg ned som også underverdenens Frelser og åbnede Dødsrigets porte på vid gab. Vejen til Himlen stod nu åben og døden var ikke længere den samme.

Joseph Ratzinger (senere Pave Benedikt XVI), skriver smukt om netop dette aspekt af Jesu Passion i sin bog *Introduktion til Kristendommen*. Ratzinger skriver, at når vi bekender, at Jesus nedsteg til Dødsriget, bekender vi også, at ”Kristus drog gennem porten til vores endelige ensomhed, at han i sin lidelse gik ned i dybet af vores forladthed. Hvor ingen stemme længere kan nå os, der er han.” Hvor tit tænker vi over det? Herren har ved sin egen død endegyldigt forvandlet vor død, som Ratzinger videre skriver: ”Døden er ikke længere vejen til iskold ensomhed.” Hvor døden før var den dybeste ensomhed, er den nu vores indgang til det evige liv sammen med ham, som har elsket os fra før verden blev skabt.

Det er påskelørdags mysterium: at han som er Livet og Kærligheden er gået forud for os, for at vi, når vi går ind i døden, mødes af ham, som vi elsker. I hans nærvær kan vi vente vores kødelige opstandelse, oplyst af hans kærlighed. Vi er ikke længere fanget i dødens mørke, for med Ratzingers ord: ”Dødens dør står åben fordi livet – kærligheden – har opholdt sig der.” Derfor kan vi med frimodighed og tillid erklære med Kirkens oldgamle ord: Død, hvor er din brod? Helvede, hvor er din sejr?

Af Helle Bartelsen t.o.p.

MESSER OG LITURGISKE HANDLINGER I DEN STILLE UGE OG I PÅSKEN

Fredag den 27/3

Kolding: Kl. 16.00 – 17.20 mulighed for skriftemål.

Palmesøndag - messe

Kolding: Messe på [dansk](#) kl. 10.00.

Haderslev: Messe på [dansk](#) kl. 14.00.

Skærtorsdag – fodtvætning og messe

Haderslev: Messe på [dansk](#) kl. 16.00.

Kolding: Messe på [dansk](#) kl. 19.00.

Langfredag – skriftemål og mulighed for at holde korsvejsandagt

Kolding: Kl. 9.00 – 10.30.

Haderslev: Kl. 11.30 – 12.30.

Kolding: På [rumænsk](#) kl. 18.00.

Langfredag - passionsliturgi

Haderslev: På [dansk](#) kl. 14.00.

Kolding: På [dansk](#) kl. 16.00.

Kolding: På [rumænsk](#) kl. 19.00.

Lørdag – Velsignelse af påskemaden

Kolding: Kl. 9.30.

Haderslev: Kl. 11.30.

Lørdag/søndag – Midnatsmesse

Kolding: Midnatsmesse på [rumænsk](#) kl. 18.00
(skriftemål kl. 17.00)

Haderslev: Midnatsmesse på [dansk](#) kl. 21.00.

Kolding: Midnatsmesse på [dansk](#) kl. 24.00 (med optagelse og firmelse)

Påskedag – messe

Kolding: Påskedagsmesse på [dansk](#) kl. 10.00.

Kolding: Påskedagsmesse på [rumænsk](#)
kl. 12.00 (skriftemål kl. 11.30).

Haderslev: Påskedagsmesse på [dansk](#) kl. 14.00.

Kolding: Påskedagsmesse på [tamilsk](#) kl. 17.30.

Anden påskedag – messe

Kolding: Messe på [rumænsk](#) kl. 8.45.

Kolding: Messe på [dansk](#) kl. 10.00.

Haderslev: Messe på [dansk](#) kl. 14.00. Kolding: Kl.
14.00 – messe på [kroatisk](#)

MIN VEJ HJEM TIL DEN KATOLSKE KIRKE

Jeg er vokset op i et hjem, hvor vi ganske vist var medlemmer af folkekirken, men hvor kirken ikke fyldte noget i hverdagen. Vi kom der ikke – ikke engang til jul.

Alligevel blev der lagt et frø i mig tidligt i livet. Mine forældre lod mine søstre og mig gå på en privatskole i Herlev, hvor vi hver morgen bad Fadervor og sang en salme. Ordene i salmerne gik lige i hjertet på mig, og jeg begyndte også at bede Fadervor derhjemme om aftenen, inden jeg skulle sove.

En sjælden gang kunne jeg få min mor med i kirke. Hun holdt af kirkerummet og af salmerne, men hun brød sig ikke om mennesker, der kom regelmæssigt i kirke, fordi hun oplevede dem som fordømmende.

Som 11-årig oplevede jeg for første gang en katolsk messe, da min farbror og hans franske kone var i Danmark. Det gjorde et dybt indtryk på mig – især at menigheden slog korsets tegn for sig selv. Det var første gang, jeg så troen blive udtrykt så kropsligt og naturligt.

I mine sene teenageår og langt ind i 20'erne mistede jeg troen helt. Jeg savnede Gud, men jeg troede samtidig, at han slet ikke fandtes.

I mine 30'ere og 40'ere begyndte jeg at lede efter ham igen, denne gang i nogle indremissionske miljøer i folkekirken. Men her blev jeg efterhånden mere og mere urolig indeni. Der blev sagt ting, som jeg havde svært ved at få til at hænge sammen – især når højtuddannede mennesker insisterede på at forstå alt helt bogstaveligt. Jeg sagde ikke noget, men sad ofte tilbage med en følelse af, at noget ikke stemte for mig. Jeg mistænkte dem for at forstille sig, og det gjorde mig både hård og ked af det, og jeg begyndte at fordømme mig selv for overhovedet at tænke sådan. Det hele kom til at køre i ring inden i mig, og jeg følte mig mere fremmed end før.

Senere arbejdede jeg som kirkesanger i folkekirken. Jeg fandt stadig ikke Gud, men jeg elskede salmerne, ordene i salmerne, Fadervor og velsignelsen. Jeg holdt af babysalmesangen og af at give glæden ved salmerne videre til børnene. Men troen var stadig mere et ønske end en virkelighed.

Da jeg i sommer flyttede til Kolding og så, at der lå en katolsk kirke i byen, besluttede jeg mig for at komme til en messe – og for at bede om undervisning i den katolske tro.

I ugen op til begyndte jeg igen at bede Fadervor morgen og aften. Natten før min første messe havde jeg en drøm, som jeg vil holde for mig selv, men som betød noget for mig. Og til selve messen skete der endnu mere. Fra den dag kom jeg så ofte, jeg kunne.

Jeg lærte rosenkransen at kende og kom tættere på Jomfru Maria. Senere, i konvertitundervisningen, faldt alting på plads på en ny og logisk måde. Det er, som om forstanden og følelserne omsider er blevet enige.

Nu længes jeg efter påsken. Jeg længes efter at komme til skrifte, få syndsforladelse, og til at blive indbudt til at modtage Jesu Kristi legeme og blod - igen og igen og igen.

Det føles som at være hjemme – endelig.

Lisbeth Ryding

VELKOMMEN HJEM!

RINGEN SLUTTET!

"Hej, jeg hedder Torsten Johannes Kisbye Møller, er 72 år og ser frem at blive optaget i den katolske kirke påskenat 2026.

Min vej hertil har været lang og ikke uden omveje. Den startede tilbage i sensommeren 1960, hvor mine forældre satte mig i 1. klasse i Sct. Michaels Skole. Ikke fordi vi var katolikker, men fordi de, siden vi flyttede til Kolding i 1959, havde forhørt sig og fra flere sider

havde fået anbefalet Sct. Michaels' skole som byens bedste grundskole. Det var den nok også, og jeg fik 5 dejlige år på skolen, indtil vi flyttede til København i 1965. Til illustration af tidsafstanden var det i Pastor Bertling's, og Sct. Hedvig-søstrene Benedicta's og Antonioas tid, og i øvrigt mens Det 2. Vatikankoncil pågik i Rom. Det sidste mindes jeg søstrene drøfte meget intenst på gangene på skolen, selvom vi børn jo ikke forstod det, ligeså lidt som jeg forstod søstrenes tårer ved Pave Johannes d. 23.s død i 1963.

Vi protestantiske børn deltog ikke i samme religionsundervisning som de katolske børn, men vi var altid inviteret til - og deltog i - juleafslutninger, krybbespil, påskemesser og andre fejringar i kirken. Disse højtideligheder har alle dage stået stærkt og varmt i min erindring og i mit hjerte og har utvivlsomt skabt et fundament, på hvilket jeg siden har stået og kigget ind i en tro og et fællesskab, som jeg ikke var en del af.

Fra vi forlod Kolding i 1965, over min senere gymnasie- og studietid, samt arbejdsliv, vil min beretning tage nogle lange spring, med enkelte "nedslagspunkter", frem til jeg som pensionist vendte tilbage til Kolding og Sct. Michaels kirke, hvor det hele begyndte.

I min ungdom var jeg i en lang årrække engageret i et kristent ungdomsarbejde og lejr-fællesskab på et lidt diffust blandet folkekirkeligt og udpræget anglikansk "omvendelses"-grundlag a la sin tids "Oxford-bevægelse", og med tråde i retning af både karismatiske frikirker og nærmest indremissionsk folkekirkelighed. Dette ungdomsarbejde skabte mange gode oplevelser og rejser - samt venskaber (og ægteskaber) end i dag - men kostede også nogle! Og netop pga. dets fragmenterede (mangel på) teologisk fundament splintredes det i utallige fraktioner og grupper sidst i 1970'erne og ind i 1980'erne med ganske alvorlige, sekteriske og personlige følger for en del af de involverede, mens resten af os herefter "sivede" stille ud i konfirmandarbejde, og lignende i vores respektive folkekirke-sogne. Jeg nævner dette netop som et eksempel på, hvor galt det kan gå for et velmenende kristent ungdomsarbejde uden fast troslære-grund under fødderne. Og for at "føje spot til skade" blev jeg nogle år senere ansat som juridisk konsulent i endnu en tilsyneladende velmenende "kristen" virksomhed, som efter mine begreber bestemt ikke administrerede særligt "kristent"!

Efter disse brogede erfaringer med "anvendt kristendom" lagde jeg i en lang årrække personlig afstand til alt, hvad der smagte af kirkelighed og kristendom, idet jeg dog inderst inde godt vidste, at jeg ikke kunne bebrejde Gud hverken min egen eller andres syndighed, naivitet eller vildfarelser.

Dog mindes jeg tydeligt som et enkelt, sidste nedslagspunkt at blive særdeles ilde berørt over div. folkekirkepræsters og -biskoppers offentlige skænderier op til pave (Skt.) Johannes Paul d. 2.'s Danmarksbesøg i 1989. Spørgsmålet om man skulle byde ham velkommen som pave, biskop af Rom - eller overhovedet (!) - kunne tilsyneladende for en kort stund samle folkekirken i en sjældent set teologisk nidkærhed med linjer helt tilbage til reformationstiden i 1530'erne! Det var pinligt og uværdigt, men Den Hellige Fader tog heldigvis skænderiet med ophøjet ro!

På Jyllands-rejser gennem det meste af mit voksne liv lagde jeg ofte vejen forbi Kolding, hvorfra jeg har så mange lyse barndoms minder. Da min søn i mellemtiden var blevet voksen og godt i vej - og jeg overvejede at trække mig tilbage fra arbejdslivet efter en hjerteoperation - opstod tanken om at flytte tilbage til Kolding i min "3. alder". Min søn (nu 23) billigede tanken, og på en af mine "sonderings-ture" herovre kørte jeg omkring Sct. Michaels Gade, skolen og kirken, hvis tårn netop den dag var prydet af en stor transparent med teksten: "VELKOMMEN HJEM" (!) Jeg holdt ind, for det talte på en helt særlig måde til mit indre, og fra den dag i 2023 kunne jeg se en større sammenhæng.

Siden da er jeg kommet regelmæssigt i kirken, lidt tøven-
de og forsigtigt, men samtidig med en indre ro i, at jeg
var, hvor jeg hørte hjemme. Parallelt hermed voksede en
indre lyst til at konvertere til den katolske tro, fulgt op af
læsning, lydbøger og podcasts. Også det lidt tøvende
og forsigtigt i begyndelsen - jeg er jo bandedøbt i folkekir-
ken for over 70 år siden, og man skifter jo ikke sådan ba-
re lige tro. Men samtidig følte jeg mig varmt velkommen i
menigheden, fik nye venner og kontakter og tingene lag-
de sig stille og roligt til rette.

Kun en ting nagede mig stadig mere påtrængende. Euka-
ristien, nadveren, nærmere betegnet der i liturgien, hvor
præsten siger "Salige er de, der er indbudt til Lam-
mets Bord". Det er jeg ikke (endnu), og det ved jeg ud-
mærket godt, og hvorfor! Under et besøg hos en gammel
ven på Sjælland prøvede jeg at gå til alters i hans
(lutherske) menighed. Ikke et ondt ord om det, men det
sagde mig ikke rigtig noget. Derfor tager jeg nu i på-
sken, efter moden overvejelse, skridtet fuldt ud, og kon-
verterer. Ringen fra 1960 bliver sluttet."

RESULTATET AF MENIGHEDSRÅDSVALGET 2026

Balint, Jexter, Samuel, Filip, Botond og Lisbeth er blevet
valgt som medlemmer af det nye menighedsråd.

Roderick er suppleant.

Nedenfor kan man se stemmefordelingen.

Tak til valgkommissionen for en stor
og meget prisværdig indsats.

Bilag L. Valgberetning om menighedsrådsvalget 2026

Valgberetning om menighedsrådsvalget 2026

Menighed:

Menighedsnummer:

Idet der henvises til vedhæftede kopi af skema til regnskab med stemmesedler,
hvoraf de samlede stemmetal fremgår, kan det oplyses, at følgende blev valgt
som medlemmer - anført i rækkefølge efter stemmetal.

Medlemmer

Nr.	Navn	Stemmer
1	WILGER, LISBETH	56
2	PÉTER, BOTOND	46
3	BLADT, FILIP BEKIC	40
4	DE MACEDO LIMA, SAMUEL	31
5	MADSEN, JEXTER FERNANDEZ	25
6	SOSOVICSKA, BÁLINT HARK	23
7	HOLT, RODERICK GEOFFREY WHITEHEAD	11
8		
9		
10		
11		
12		

DEO GRATIAS! VORES MENIGHED TRIVES OG ER I FORTSAT VÆKST

Ved udgangen af 2024 var der 1067 medlemmer i vores
menighed. Ved udgangen af 2025 var der 1114 medlem-
mer.

Af disse 1114 medlemmer var hele 235 i aldersgruppen
fra 0 til 17 år. Sct. Michaels menighed er altså, hvad an-
går gennemsnitsalder, en relativ ung menighed. Vi har
rigtigt mange børnefamilier.

Over en gennemsnitlig weekend har vi en kirkegang på
20 %. Med andre ord, her er der plads til, at vi gør en
ekstra indsats for at nå ud til folk og invitere dem, så
flest muligt kan få del i sakramenterne og det gode bud-
skab.

De mange nye mennesker i vores menighed er en stor
gave. Næsten hver søndag ser vi nye ansigter. Men det
er også en stor forpligtelse.

Vi må blive bedre til at rykke sammen især på bænkerne,
så alle pladser bliver udnyttet.

Lad os række hånden ud til alle nye, hjælpe dem til rette
og tage dem med til kirkekaffe, så de kan lære flere at
kende og føle sig velkomne i vores menighed.

P. Gregers

ARBEJDSLØRDAG 21/3

En dag fyldt med glæde, hårdt arbejde, stiger, ture på
genbrugspladsen, rengøring, pudsemiddel og et levende
og skønt fællesskab. Tak til alle jer, som kom.

FIRMELSESFORBEREDELSE 2026-2027

Glæd dig! Der er meget at glæde sig til! I hvert fald, hvis du siger ja til denne invitation.

Hvis du snart skal i syvende eller ottende klasse i det nye skoleår eller er ældre, så er du lige præcis i den aldersgruppe, som vil blive firmet/konfirmeret Kristi Himmelfarts dag den 6. maj i år 2027.

Indhold

Men inden da skal du igennem et år med undervisning og forberedelse. Du skal jo vide, hvad du siger ja til! Og du skal kunne sige ja med hele dit hjerte.

Det bliver et udfordrende år.

Det bliver et spændende år.

Det bliver et år, hvor du kommer til at bruge alle dine sanser og evner.

Det bliver et år med fordybelse, leg og aktivitet.

Det bliver et år, hvor du møder nye venner.

Vi glæder os meget til at kunne forberede dig til den dag, hvor du på en særlig måde skal modtage Helligånden, Guds kraft og visdom.

Velkomstbrev afhentes i sakristierne.

Du vil i sakristierne i Haderslev og Kolding finde breve med en skriftlig velkomst og med oversigt over datoerne for undervisningen.

Bemærk, at firmander fra Sankt Marie kirke og fra Sct. Michaels kirke bliver undervist sammen skiftevis i Haderslev og i Kolding.

I brevet vil du også finde en "pagt". Prøv at tygge det igennem og overvej det.

Ikke skole

At gå til firmelsesundervisning er noget, som man som firmand bevidst forpligtiger sig til. Dette er ikke skole! Dette er noget andet og mere med plads til egne tanker og diskussion.

Intromøder

Den 25/4, 2026, arrangerer vi intromøder, hvor du bedes komme sammen med din forældre.

Her vil vi tale om, hvad firmelsesundervisningen går ud på, og om, hvad vi forventer af dig. Vi vil også have individuelle samtaler med dig og dine forældre under dette møde.

Intromøderne vil finde sted:

Sankt Marie kirke i Haderslev (Mariegade 8) lørdag den 25/4 kl. 9.00 i menighedslokalet.

Sct. Michaels kirke i Kolding (Sct. Michaels Gade 2) lørdag den 25/4 - kl. 13.00 i menighedslokalet.

Vi glæder os til at høre fra dig og dine forældre.

P. Gregers Mærsk-Kristensen
gregers@katolsk.dk. Tlf. 29827257

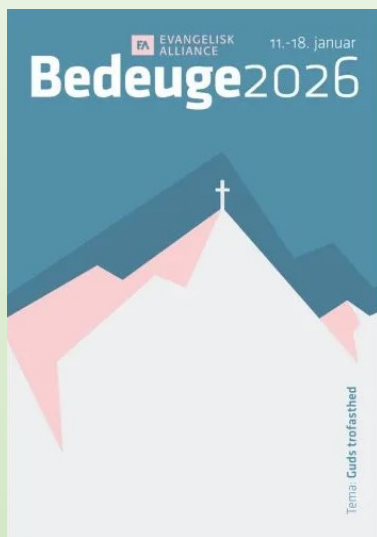

SAMKVEM MED ANDRE KRISTNE FÆLLESSKABER.

En kommentar af Franz Frischmuth

Se Katolsk Indblik siderne 31 – 33 vedrørende fejringen af 1200 året for Ansgars komme til Danmark. Her er der en opfordring fra pavelegat Kardinal Pietro Parodin til at søge fællesskab med andre kristne menigheder.

Evangelisk Alliance

Evangelisk Alliance (formål: fælles bøn og udøvelse af tolerance) i Kolding praktiserer noget lignende.

På 5 dage dyrkedes fælles- og individuel bøn. Det handler om Folkekirken, frimenigheder og Skt. Michael. Taler eller små prædikener blev afholdt rundt omkring med prædikanter fra en anden menighed. Man skiftede kirke 5

gange i løbet af ugen.

Allerede om mandagen blev der afholdt en fælles gudstjeneste i vores kirke under ledelse af Gregers. Præsten fra Kolding Frimenighed deltog på lige fod. To af gæsterne blev bedt om at tage sig af læsningerne. Gregers bad alle gæsterne om at knæle på de ”rigtige steder”. Kruse holdt en prædiken ud fra et udvalgt bibelsted. Man bad fadervor sammen. Begge præster var fælles om velsignelsen.

Efter gudstjenesten havde et meget aktivt medlem af menigheden (Botond) ansvaret for kaffe-bord.

Jeg kørte hjem i meget opløftet stemning. Der var faktisk tale om en økumenisk (en stræben efter samarbejde og enhed) gudstjeneste!

Jeg havde ønsket mig, at der var mange flere menighedsmedlemmer og menighedsrådsmedlemmer, der deltog i disse arrangementer. Der manglede hverken skriftlige eller mundtlige opfordringer.

Ansgar fejring og minivalfart i Haderslev.

Man begyndte i den katolske Mariekirke, hvor de forskellige præster sammen med Haderslev stifts biskop, bad forskellige bønner. Hele flokken med processionskorset i spidsen havde holdt sit indtog med ministranter og røgelse. Gregers havde ledelsesfunktionen. Han fortalte om Ansgar.

I den værst tænkelige kulde og blæst gik vi procession gennem byen, ledsaget af et par brandmænd i historiske uniformer. De sørgede for trafikregulering. To steder på ruten var der oplæsning ved en af præsterne.

I domkirken gennede biskoppen, der stadigvæk kun var klædt i almindelig præstekjole med pibekrave(møllehjul) os op i koret med de mange historiske bænke. Den tyske præst for det tyske mindretal i Danmark overtog styringen.

Programmet blev afsluttet med en omgang suppe.

Ønske for fremtiden.

Økumenisk gudstjeneste sammen med Folkekirken. Der er sikkert en hel del ”blandede ægteskaber” (f.eks. protestanter og katolikker) i menigheden. Her ville den ene part ligesom føle sig mere ligeberettiget i tro og menighed. Jeg kommer selv fra en familie med blandet ægteskab i 3 generationer. Alle gift i en katolsk kirke med en protestant.